

ת"פ 31083/10/15 - מדינת ישראל נגד גיל בוני (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

04.5.16

ת"פ 31083-10-15 מדינת ישראל נ' בוני
תיק חיצוני: 4326/15
לפני כבוד השופט כמאל סעב
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
גיל בוני (עציר),

בשם המאשימה: עו"ד מוחמד מולא

בשם הנאשם: עו"ד מר סרוג'י ממשרד עו"ד הגב' תמי אולמן

הנאשם באמצעות יחידת הליווי

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשם הובא לדין בגין עבירה של **חבלה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(א)(1) וסעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 - (להלן: "**החוק**").

לנאשם יוחסו גם כן, עבירות של **מעשי פזיזות ורשלנות ברכב** לפי סעיף 338(א)(1) לחוק ועבירה של **החזקת סכין שלא כדין** לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום המקורי ובעקבות זאת נקבעו מועדים לשמיעת הראיות.

ההליכים בבית המשפט:

3. ביום 20.03.16, התקיים דיון במעמד הצדדים, בו הודיעו לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו יחזור בו הנאשם מכפירתו, יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה בעובדותיו ויורשע והצדדים יבקשו מבית המשפט להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת חיובית של הממונה על עבודות שירות, חיובו בתשלום פיצוי למתלונן בסך של 25,000 ₪; אם כי הטיעונים עמוד 1

לעונש המאסר המותנה ופסילת הרישיון המותנית יהיו חופשיים. אולם לענין עונש הפסילה בפועל המאשימה תעתור להטלת עונש פסילה בפועל של 8 חודשים, אך ההגנה תבקש שלא להטיל עונש פסילה ממשית.

לבקשת המאשימה הוגש כתב אישום מתוקן (א') והסכם בענין הסדר הטיעון (ב'), לאחר שהנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע בדין ונקבע מועד לטיעונים לעונש.

4. כתב האישום המתוקן שסומן "א", יחס לנאשם עבירות של **מעשי פזיזות ורשלנות ברכב** לפי סעיף 338(א)(1) לחוק, וכן בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק.

עובדות כתב האישום המתוקן:

5. יוסף (בן אחמד) אבו רייא - (להלן: "**המתלונן**"), גר בבנין דירות ברחוב יאיר שטרן 23, שבחיפה - (להלן ובהתאמה: "**הבנין**" או "**זירת האירוע**"). המתלונן משמש כחבר בוועד הבית של דיירי הבית המשותף שבבנין.

6. בנימין (בן אלברט) בוני - (להלן: "**בנימין**"), הינו אביו של הנאשם ומחזיק בדירה בבנין - (להלן: "**הדירה**"), אשר הושכרה במועד הרלוונטי לכתב האישום לאדם בשם מרק עטיה, ונמצאת בסמיכות לדירתו של המתלונן.

7. ביום 02.10.15, בשעה 16:30 או בסמוך לכך, התקשר המתלונן לבנימין והלין בפניו על רעשים הבוקעים מהדירה - (להלן: "**השיחה**"). במהלך השיחה התגלע וויכוח בין השניים, במהלכו קיללו האחד את השני, כאשר בנימין אומר למתלונן: "חכה חכה אני מגיע".

8. מספר דקות לאחר תום השיחה התקשר בנימין לנאשם וסיפר לו על השיחה. הנאשם, יחד עם בנימין ושלושת חבריו, אביחי אברהם - (להלן: "**אביחי**"), א' א' - (להלן: "**הקטין**") ואדיר כדורי - (להלן: "**אדיר**"), נסעו ברכב 'מאזדה 6' שנשא לוחית רישוי מספר 13-515-76 - (להלן: "**רכב המאזדה**"), אל זירת האירוע, כשהנאשם נוהג ברכב המאזדה.

9. נוכח האמור לעיל ובשל חששו, התקשר המתלונן אל בנו, מוחמד אבו רייא - (להלן: "**מוחמד**"), וביקשו שיגיע לזירת האירוע.

10. בסמוך לשעה 17:02 הגיעו הנאשם וחבריו, יחד עם בנימין ואדם שזהותו אינה ידועה למאשימה - (להלן: "**האחרים**"), לזירת האירוע, ונכנסו במהירות לחדר המדרגות. המתלונן שהה בחדר המדרגות

בסמוך לדירתו, ובין הצדדים החלו חילופי דברים.

11. בסמוך לשעה 17:05 עלה בנימין במדרגות לכיוונו של המתלון, כשהוא מחזיק בידו מגב, וכל אותה עת המתלון הנאשם והאחרים בחדר המדרגות, בכניסה לזירת האירוע. עקב כך, חזר המתלון לביתו וכעבור מספר דקות יצא כשבידו מקל.
12. בין המתלון לבין בנימין, הנאשם והאחרים התפתח עימות, במהלכו השכן אלי בדראן - (להלן: "**בדראן**"), ניסה להרגיע את הרוחות ולחצוץ בין בנימין, הנאשם והאחרים לבין המתלון. בהמשך שב המתלון לביתו.
13. בסמוך לשעה 17:08, הגיע מוחמד לזירת האירוע ונכנס לבית המתלון, אביו. מיד לאחר מכן, יצא המתלון מביתו כשבידו מקל ואחריו צעד מוחמד כשבידו חפץ; שניהם רצו לכיוונו של בנימין, הנאשם והאחרים, אשר שהו סמוך לפתח חדר המדרגות בזירת האירוע.
14. הנאשם, אביו והאחרים רצו מפתח הבניין לכיוון המקום בו חנה רכב המאזדה, כאשר בנימין אשר אחז במגב חזר על עקבותיו ושוחח עם מוחמד. בשלב זה, הגיע המתלון בריצה כשהוא אוחז במוט, ניסה לתקוף את בנימין ובין השניים החל עימות פיזי. מוחמד ניסה להפריד בין השניים.
15. בשלב זה, הנאשם ושניים מהאחרים נכנסו לרכב המאזדה. הנאשם נהג את רכב המאזדה מרחק של כעשרה מטרים ונסע לכיוונו של המתלון ומוחמד במהירות גבוהה ובפראות, בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, והתנגש ברכב שחנה במקום מסוג 'טיוטה קורולה', אשר שנשא לוחית זיהוי מס' 86-152-27 - (להלן: "**הטיוטה**"), וגרם לו נזק.
16. אחד מהאחרים יצא מרכב המאזדה, מוחמד ניגש אליו והתפתח עימות פיזי בין השניים. עובר לזאת, יצא הנאשם מרכב המאזדה כשהוא מחזיק בידו מוט, שבאמצעותו תקף את המתלון בראשו וגרם לו חבלה של ממש.
17. בהמשך לכך, נדקר המתלון על ידי אחד מהנוכחים שזהותו אינה ידועה למאשימה באמצעות חפץ חד, שתוארה כדקירה עמוקה במותן שמאל, המלווה בדימום פעיל ואבסירציה של אומנטום מאזור זה, דקירה שגרמה לפגיעה בטחול עם דימום וכן חתך בבית החזה.
- המתלון פונה לבית החולים, שם נותח ואושפז. במקום התפתח עימות פיזי נוסף שבמהלכו נדקרו אביחי והקטין. כמו כן, נחתך מוחמד ונגרמו לו שפשופים.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

18. המאשימה ביקשה מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון שהתגבש לאחר שהתגלו קשיים ראיינים ולטענתה אף צפתה לקשיים ראיינים נוספים. לגישת המאשימה, המדובר בהסדר ראוי והולם את הנסיבות והשתלשלות העניינים שבמהלכן הנאשם נדקר, וזאת מבלי להתעלם מהפציעה של המתלונן.
19. המאשימה תמכה את טיעוניה במדיניות הענישה הנוהגת, תוך שהיא מפנה לפסיקת בית המשפט העליון כמפורט בפרוטוקול.
20. המאשימה הגישה את רישומי התעבורה של הנאשם - ת/1. לנאשם אין עבר פלילי. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה מרתיע ומשמעותי ופסילה על תנאי הולמת את הנסיבות, מעבר לעונשים המוסכמים.

טיעוני הנאשם:

21. הסנגור המלמוד הצטרף לבקשת המאשימה לעניין עונש המאסר בפועל והפציו, אם כי ביקש שלא להטיל על הנאשם עונש פסילה בפועל, תוך שהוא מפנה לפסיקה בתחום התעבורתי.
22. הסנגור הפנה גם הוא לפסיקה העוסקת בענישה בעבירות הפליליות בהן הורשע הנאשם. פסיקה שדנה במקרים דומים וביקש לכבד את הסדר הטיעון בחלקו המהותי - ראו הפסיקה אליה הפנה בפרוטוקול. הסנגור הוסיף וטען כי לנאשם אין עבר פלילי ועברו התעבורתי קל, לטעמו.
23. כאמור, הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונשו במסגרת זו ומכאן שראוי לאמץ את הסדר הטיעון, לגישת הסנגור, הן בשל הקשיים הראיינים, נסיבות העניין, העובדה כי גם הנאשם נפצע, העובדה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי ארוך ויקר.
24. הסנגור המלומד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, למצבם של בני משפחתו, בהם הוא מטפל ולהם הוא מסייע.

בקשת הנאשם:

25. הנאשם בפנותו לבית המשפט הביע צער וחרטה על מעשיו ומסר כי ההתרחשות של הדברים היו פועל

יוצא של לחצים בהם הוא היה נתון במהלך העניינים. הנאשם ביקש התחשבות במצבו האישי כמי שמטפל ועוזר לבני משפחה ופנה גם כן, למצב עסקו הלא קל.

גזירת הדין:

26. שוב נדרש בית המשפט לקבוע עונשו של נאשם שהורשע בעבירות אלימות, תופעה מדאיגה, שהכחה שורשים ברבדי החברה השונים, תוך יצירת תחושה שכל דאלים גבר, תחושה שיש להילחם בה כדי שכל דאלים ידע שבעקבות שימוש באלימות הוא ימצא את עצמו מרצה עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא - ראו ע"פ 3573/08 **עודה נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 13.4.10).

27. נסיבות העבירה, המעשה והפגיעות שממן סבלו מספר מעורבים, מעידים על חומרת התופעה והחובה להילחם בה בדרך של הטלת ענישה הולמת, זאת מבלי להתעלם מהכלל הבסיסי של הענישה שהיא לעולם אינדיווידואלית - ראו ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 3.10.89) וברע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.09).

28. כלל נוסף שעל בית המשפט לבחון במקרה שבפני הוא הגישה המקובלת במקומותנו בהסדרי טיעון; סוגיה שנדושה ונידונה רבות והגישה המרכזית אומרת שככלל יש לכבד את הסדרי הטיעון - בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, נז(1) 577, מתוך ראייה שהסדר הטיעון הוא שיקול מרכזי, אך אינו השיקול היחיד - ראו ע"פ 3068/10 **פלונית נגד מ"י** (ניתן ביום 1.11.10).

30. בית המשפט בוחן את מהות ההסדר, העונש המוסכם אל מול המעשה, חומרתו, נסיבות העושה, הערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת, לרבות מתחם העונש ההולם כמתחייב מתיקון 113 לחוק העונשין ושיקולי הענישה שהובאו לעיל.

31. על יסוד הכללים הנ"ל נבחן הסדר הטיעון שהתגבש בין הצדדים ובהתחשב בנימוקי המאשימה להגעתה להסדר, שהביא גם לשינוי משמעותי בעובדות ובעבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום המתוקן, בהן הורשע, אל מול אלו שיוחסו לו בכתב האישום המקורי. שינוי זה מהותי ותהומי הן מבחינת העובדות והן מבחינת העונש.

32. העונש הקבוע בצד העבירות שיוחסו לו בהתאם לכתב האישום המקורי הוא חמור מאוד, לעומת זאת, העונש הקבוע בצד העבירות בהן הורשע בסופו של יום; הוא פחות חמור, הגם שאין להקל ראש בחומרתו, גם כן. הבדל משמעותי מאוד ואף תומך בטענה כי בפני המאשימה עמדו קשיים ראייתיים של ממש.

33. בניסיונות העניין ועל יסוד האמור לעיל, אני מחליט לאמץ את הסדר הטיעון המוסכם הן, ביחס לעונש המאסר בפועל והן ביחס לפיצויי שיוטל על הנאשם לטובת המתלונן. אולם, ביחס לעונש הפסילה בפועל, שלגביו אין הסכמה בין הצדדים, אומר שלאחר שבחנתי את הנסיבות של העבירה, השתלשלות העניינים, חלקו של המתלונן באירוע, הנסיבות האישיות של הנאשם, השימוש ברכב לתכלית לא ראויה ואסורה, **אני מחליט להטיל על הנאשם עונש פסילה בפועל של 5 חודשים. על הנאשם להפקיד את רישיונו, כדי שמניין העונש יחל.** אם הוטלה פסילה מנהלית, יש לנכותה מעונש זה.

34. על כן, ולאחר שנתתי את דעתי למכלול השיקולים, אני מחליט להטיל על הנאשם, מעבר לעונש הפסילה הממשית כמפורט לעיל, את העונשים הבאים:

- 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודת שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. על יסוד האמור בחוות דעת הממונה, יחל הנאשם לרצות את עונשו במסגרת עבודות שירות ביום 26.9.16 בבית חולים רמבם בחיפה.
- על כן, על הנאשם להתייצב במשרדי יחידת הממונה על עבודות שירות במחוז הצפון במועד הנ"ל ובשעה 08:00, ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז הצפון, רח' הציונות 14 טבריה, לשם קליטה והצבה.
- הוסברו לנאשם חובותיו על פי נוהלי עבודת השירות, לרבות האיסור לשתות אלכוהול או להגיע לעבודת השירות בגילופין, וכי הוא נדרש לקיימן כרוחם וכלשונם ואף הוסבר לו כי הפרת נוהלי ריצוי העונש בעבודות שירות, עלול להביאו אל מאחורי סורג ובריה לריצוי יתרת העונש, בהתאם לסמכות הנתונה לממונה על עבודות שירות.
- 12 חודשי מאסר על תנאי ולשלוש שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת אלימות שהיא פשע.
- אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי על סך 25,000 ₪. התשלום ינוכה מהפיקדונות ובמידה ותוותר יתרה, היא תוחזר למפקידו.
- אני מטיל על הנאשם 6 חודשי פסילה על תנאי ולשנתיים, שלא יעבור עבירה של מעשי פיזיות ורשלנות ברכב, זאת מעבר ל- 5 חודשי הפסילה בפועל שהוטלו עליו כמפורט לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום, הודעה לנאשם.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ו, 04 מאי 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טל עופר, הסנגור המלומד עו"ד גב' ת. אולמן והנאשם בעצמו.